

Angraecum magdalенаe Schltr. ja H. Perr.

TOUKOKUU 2005

© Teksti ja kuva Gunnel Adlercreutz

Alkuperä

Nimi *Angraecum* tulee malaijin kielen sanasta angrek tai angurek, joka tarkoittaa orkideaa. *Angraecum*-sukuiset orkideat kasvavat trooppisessa Afrikassa, Mauritiuksen saarella ja Madagaskarilla. *A. magdalенаe* onkin kotoisin Madagaskarin saarelta, missä se kasvaa korkealla vuoristossa kivien seassa puolivarjossa. Etäisten kasvupaikkojensa vuoksi *Angraecum*it ovat olleet vaikeasti saatavissa, ja siksi ne ovat edelleenkin melko vähän tunnettuja. Sukuun kuuluu hyvin erikokoisia lajeja, aivan kääpiöistä hyvinkin suuriin, pystykasvuisista köynnösmäisiin, yhteensä noin 200 lajia. Ne ovat monopodiaalisia, niillä on paksuhkot lehdet, ja kukat ovat enimmäkseen suuria, näyttäviä, tuoksuvia, paksupetalisia ja kestävät melko kauan.

Sain kasvin sattumalta penkoessani erään helsinkiläisen kukkakaupan takahuoneen orkideavarastoja. Muistaakseni otin sen vain sen takia, että sillä oli niin kaunis nimi; siitä on pari kolme vuotta aikaa. Minulle ei osattu silloin kertoa, minkälainen se on. Kirjallisuudesta löysin jotain tietoa, mm. että *A. magdalенаe* tarvitsee kasvihuoneolosuhteet viihtyäkseen – näin ei onneksi kuitenkaan ole.

Oma kasvini

Kasvina *A. magdalенаe* on mielenkiintoisen näköinen, jopa kaunis. Sen voimakkaan ja kauniin tummanvihreät, lovikärkiset lehdet ovat viuhkamaisena ruusukkeena. Kasvin haarautuessa uusia ruusukkeita syntyy vanhan vierestä joka suuntaan.

Vuonna 2004 alkukesästä kasviin ilmestyi selvä nuppu. Kasvi oli ulkona koko kesän, roikkui *Odontoglossumien* ja *Coelegyneiden* kanssa korissa tammen paksusta oksasta puolivarjossa. Koska jo nuppuun tuli heti sokeripitoista nestettä pisaroina, ympäristön ötökät eivät voineet jättää pientä nuppua rauhaan, vaan se hävisi täydellisesti muutamassa yössä. En tiedä, kuuluuko tämä sokerieritys asiaan vai onko se jonkin kärsimyksen tuote.

Maaliskuun alussa 2005 huomasin taas, että oli nuppu tulossa. Se kehittyi kahden kuukauden aikana, kukkavana haarautui kahtia ja tuotti kaksi kukkaa. Ensimmäinen aukesi noin 20. huhtikuuta, toinen viikkoa myöhemmin. Kukat ovat halkaisijaltaan noin 8 cm, paksuja, vahamaisia ja puhtaan valkoisia ja niissä on pitkä kaartuva vaaleanvihreä kannus. Niistä lähtee voimakas kielon ja myskin välimaastossa liikkuva tuoksu. Kuten edellisenä kesänä sokeriliemitipat peittivät varren. Kirjallisuuden mukaan tämän orkidean kukinta-aika on kevät tai kesä, minulla siis ensimmäinen nuppu olisi kukkinut kesällä.

Hoito

A. magdalenae kasvaa tietolähteiden mukaan kosteassa, jopa märässä ympäristössä. Jotkut lähteet sanovat, ettei sen kuulu kuivua kokonaan missään vaiheessa, toiset alleviivaavat että se tarvitsee ehdottomasti pitkän kuivan kauden kukkiakseen! Minun kukkiva yksilöni on GreenMixissä, mutta sain syksyllä 2004 myös toisen pienen yksilön, joka on kaarna-perliittiseoksessa. Sekin voi hyvin aivan samalla hoidolla, tuottaa uusia lehtiä ja ehkä sekin pian kukkii. Alustat ovat todella hyvin erilaisia. Mikään herkkä kasvi se ei siis ole.

Angraecumini ovat itään avautuvalla erkkeri-ikkunalla. Monen muun orkidean kanssa ne näyttävät viihtyvän hyvin. Ne on asetettu ritilälle, jonka alla ovat vedellä täytetyt vadit. Talvella kasvit ovat saaneet lisävaloa loisteputkesta, mutta *Angraecum* ei kuulemma oikeastaan vaatisi sitä. Lämpötila on erkkeri-ikkunalaudalla talvella noin 15 astetta öisin ja noin 18 astetta päivisin, kesällä hieman korkeampi. Ilman kosteus on 50 %:n paikkeilla talven aikana. Kasvini oli viime vuonna ulkona kesäkuun puolestavälistä syyskuun alkuun. Kastelen noin 4 päivän välein (riippumatta alustasta), käytän laimeata Orkidéhusetin lannoitetta kasvuaikana. Kerään sadevettä tai sulatan talvella lunta ja siivilöin lähinnä roskat pois talouspaperin läpi kasteluvedeksi.
